

Lars Jespersen

Boghandlerens søn

377 sider

Hovedland Det er altid prægtigt med historiske romaner. Romaner der fortæller om livet i forne tider. Hvordan talte vores forfædre, havde tidligere generationer også håb, drømme og længsel. Handlede det blot om at overleve, hvor vi andre i 2021 taler om at leve.

Når en historisk roman tillige er er god, så er det endnu bedre.

Og det er den her.

I 1624 i Aalborg leder Daniel efter sin boghandlerfar. Denne er faldet i unåde, fordi han har solgt bøger, der ikke må sælges, og så har han sørget for at forsvinde. Det er bogens ene drama.

Et andet er, at Daniel møder præstedatteren Christine, som tilhører en anden stand, hvilket bestemt ikke var velset på det tidspunkt. Men de finder sammen, bliver et lille team, der sammen forsøger at finde ud af, hvorfor Christine mor mistede sin forstand.

Og det måske helt store drama bliver med Lars Jespersens spidse og detaljerede pæn beskrevet i og med, at Christian den 4., som nordtysk kredsøberst, involverer Danmark i religionskrigen mellem protestanter og katolikker.

Det kommer i den grad til at gå ud over Aalborg. Det lykkes for forfatteren at male et troværdigt billede af en tidslomme. Heldigvis er sproget flydende og helt nutidigt, og derfor skal man ikke generes med, at oversætte en slags datidens talemåde til moderne sprog.

Han nøjes med vendinger som "*Klemme var den hærdebred mand*", "*en vejrbidt soldat*", "*bitre afsatte fogeder*

", "jeg ville melde mig til kongens tjenseste" og sådan nogle ting - og naturligvis de navne og øgenavne, de blev kaldt på den tid.

Bogen giver et vist indblik i historiske fakta, mens det mest spændende er miljø- og karakterbeskrivelserne.